

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/78/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4405213707
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Madarászová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4405213707.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Madarászovej a členiek senátu JUDr. Sidónie Sládečkovej a JUDr. Lenky Halmešovej, v právnej veci žalobcu: Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., Bratislava, Dostojevského rad č. 4, IČO: 00 151 700, proti žalovaným: 1. I. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom E., T. č. 9, 2. I. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom E., T. X a 3. O. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom E., T. 9, všetci zastúpení S. kancelária LawComp s.r.o., Štúrovo, Jesenského 49/23, IČO: 46 934 341, o zaplatenie 11.393,07 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu a žalovaných v 1.až 3.rade proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky č.k. 6C/163/2014-897 zo dňa 28.decembra 2017, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom vyhovujúcom výroku o povinnosti žalovanej v 1. rade zaplatiť žalobcovi sumu 11.393,07 eura s príslušenstvom potvrdzuje.

Vo výrokoch o nároku na náhradu trov konania strán sporu rozsudok súdu prvej inštancie mení takto :
Vo vzťahu k nároku na náhradu trov celého konania žalobcu a žalovanej v 1. rade odvolací súd rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov celého konania.

Žalovaným v 2. 3. rade priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

Žalobcovi voči žalovanej v 1. rade priznáva nárok na náhradu trov tohto odvolacieho konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovanú v 1. rade zaplatiť žalobcovi sumu 11.393,07 eura so 6 % ročným úrokom z omeškania počínajúc dňom 10.08.2005 do zaplatenia, a to do 3 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku. O trovách konania rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov prvoinštančného, odvolacieho ani dovolacieho konania. Zároveň rozhodol, že žalobca a žalovaná v 1. rade, a to každý z nich sú povinní zaplatiť Okresnému súdu Nové Zámky trovy štátu v sume 2,60 eura, a to do 15 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku. Svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 121 ods. 3, § 420 ods. 1, § 422 ods. 1, § 438 ods. 1, § 442 ods. 1,2, § 443, § 450, § 517 ods. 2, § 806, § 813 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka, § 255, § 257, § 259, § 396, § 453 Civilného sporového poriadku, ako aj zisteným skutkovým stavom na základe čoho dospel k záveru, že žaloba žalobcu je vo vzťahu k žalovanej v 1. rade čo do sumy 11.393,07 eura s príslušenstvom dôvodne podaná.

V odôvodnení rozhodnutia poukázal na obsah žaloby doručenej súdu dňa 10.08.2005, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 22.786,13 eura (686.455,- Sk) so 6% ročným úrokom z omeškania počínajúc dňom podania titulom náhrady škody, ktorá žalobcovi vznikla vyplatením poistného plnenia poškodeným, čím podľa § 813 ods. 1 OZ prešlo na neho právo na náhradu škody. Voči žalovaným v 1. a 2. rade nárok na náhradu škody uplatnil podľa § 422 ods. 2 OZ za zanedbanie dohľadu na maloletou žalovanou v 1. rade.

Súd prvej inštancie po doplnení dokazovania dospel k záveru, že žaloba voči žalovanej v 1. rade o zaplatenie náhrady škody v sume 11.393,07 eura je dôvodne podaná. Považoval za preukázané,

že v dôsledku požiaru, za ktorý zodpovedá žalovaná v 1. rade vznikla škoda minimálne v rozsahu 1.245.656,34 Sk, t.j. 41.348,22 eura. Žalobca poskytol osobám poškodeným v dôsledku uvedeného požiaru poistné plnenie v sume 769.772,-- Sk, avšak žalobou požadoval len regresné plnenie v sume 686.455,- Sk (22.786,13 eura). Rovnako mal preukázané, že škoda v rozsahu ako to uviedol žalobca naozaj vznikla, pričom zohľadnil skutočnosť, že škoda u poškodených subjektov najmä u P. bola vyššia ako bolo poistné plnenie, ktoré u každého z nich bolo poskytnuté maximálnej v sume 300.000,- Sk. Uviedol, že z obsahu žalobcom predložených listín bola zrejmá, najmä z podania žalobcu zo dňa 01.11.2008 (čl. 419 spisu) výška škody ako i výška vyplatených poistných plnení u jednotlivých poistencov, pričom žalobca ďalším podaním zo dňa 08.06.2010 (čl. 470 až 581 spisu) predložil súdu kópie poistných zmlúv ako i doklad o úhrade poistných plnení, ktoré sú predmetom regresného nároku. Súd prvej inštancie na základe toho prijal záver, že uvedené dôkazy jednoznačne potvrdzujú, že škoda spôsobená požiarom predstavovala minimálne takú výšku, ako to uviedol žalobca a že žalobca od žalovanej v 1. rade požadoval regres, ktorý predstavoval len časť spôsobenej škody. Uviedol, že v danom prípade zo strany súdu ale ani zo strany žalobcu nebolo možné určiť presnú výšku škody v dôsledku požiaru spôsobenou žalovanou v 1. rade, keďže kompletne zhoreli dva byty vrátane ich zariadenia a všetkého čo v nich bolo. Konštatoval, že škoda len v týchto dvoch úplne zničených bytoch predstavovala sumu 1.009.133,50 Sk (513.315,- Sk + 495.818,50 Sk), t.j. 33.497,10 eura. V danom prípade však bola spôsobená škoda ešte v ďalších 26 bytoch a teda škoda, ktorá bola spôsobená požiarom je ešte vyššia. Preukázanie týchto skutočností považoval za postačujúce pre prijatie záveru že žaloba voči žalovanej v 1. rade je dôvodná a že výška škody bola nepochybne preukázaná. Súd prvej inštancie preto s poukazom na ustanovenie § 813 ods. 1 Občianskeho zákonníka žalobe vyhovel. Zdôraznil, že v konaní bola preukázaná výlučná zodpovednosť žalovanej v 1. rade za škodu spôsobenú poistnou udalosťou, žalobca poskytol poistné plnenie poškodeným celkom v rozsahu 769.772,- Sk (25.551,75 eura) a má teda právo podľa § 813 ods. 1 OZ na náhradu škody spôsobenú poistnou udalosťou. Uviedol tiež, že vo svojom predchádzajúcom rozsudku č. 6C 264/2005-377 zo dňa 20.11.2007 využil svoje právo podľa § 450 Občianskeho zákonníka a rozsah náhrady škody uplatnenej žalobcom v sume 686.455,- Sk (22.786,13 eura) v žalobe znížil o polovicu na sumu 343.227,50 Sk (11.393,07 eura), keď zohľadnil okolnosti tejto veci, najmä skutočnosť, že aj žalovaným vznikla škoda zničením ich bytu a bytového zariadenia a tiež s prihliadnutím na skutočnosť, že k rozsahu škody, ktorá vznikla prispeli i skutočnosti, ktoré žalovaní nemohli ovplyvniť. Zároveň pri znížení náhrady škody súd prihliadal aj na skutočnosť, že žalovaná v 1. rade nemá žiadny majetok a bola študentkou vysokej školy. Okrem žalovanej istiny priznal žalobcovi podľa § 121 ods. 3 a § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka príslušenstvo pohľadávky, t.j. úrok z omeškania vo výške 6 % ročne zo sumy 11.393,07 eura počínajúc dňom 10.08.2005 do zaplatenia. O trovách konania rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov prvoinštančného, odvolacieho ani dovolacieho konania. Napokon rozhodol, že žalobca a žalovaná v 1. rade, a to každý z nich sú povinní zaplatiť tunajšiemu súdu trovy štátu v sume 2,60 eura, a to do 15 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku.

Proti tomuto rozsudku do výroku IV. o náhrade trov konania podal písomne v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý sa domáhal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku zmenil tak, že zaviazá žalovanú v 1.rade na náhradu trov dovolacieho konania v rozsahu 100%. Poukázal na to, že Krajský súd v Nitre rozsudkom č.k. 7Co/181/2010-631 zo dňa 06.10.2011 zmenil rozsudok súdu prvej inštancie vo vzťahu k žalovanej v 1.rade tak, že žalobu zamietol. Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote dovolanie, za ktoré dovolanie uhradil súdny poplatok v sume 1.367,- eur. Konštatoval, že predmetom konania v čase podania dovolania žalobcom bola už len suma 11.393,07 eura a Najvyšší súd predmetný rozsudok Krajského súdu v Nitre zrušil s tým, že dôvody odvolacieho súdu neobstoja. Uzavrel, že nie je pravdou, že by úspech žalobcu a žalovanej v 1.rade v dovolacom konaní bol rovnaký, mal za to, že úspešný bol len žalobca, a to v plnom rozsahu.

Proti rozsudku súdu prvej inštancie podali písomne v zákonnej lehote odvolanie žalovaní v 1.až 3.rade, v ktorom navrhli, aby odvolací rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch I. až III. zmenil tak, že žalobu proti žalovanej v 1.rade zamietne a žalobcovi uloží povinnosť zaplatiť žalovaným v 1.až 3.rade náhradu trov doterajšieho konania k rukám ich právneho zástupcu. Žalovaná v 1. rade poukázala na to, že v rámci dokazovania žalobca predložil iba poistné zmluvy s P. D. a S. J., ktoré poistné zmluvy neboli uzatvorené na obdobie, kedy došlo k poistnej udalosti. K povinnosti žalobcu doložiť VPP platné v čase uzatvorenia zmluvy uviedla, že so žalobcom predložených dokumentov a ani z iných podaní a prednesov žalobcu, nie je možné vyvodiť záver o tom, ktoré VPP tvoria neoddeliteľnú súčasť, ktorej poistnej zmluvy. Poukázala na to, že žalobca nepredložil súdu počas celého konania zoznam poškodených a zničených vecí. K výpovediam svedkov uviedla, že pri určení výšky škody žalobca vychádzal len z údajov, ktoré uviedli poškodení. Namietala, že veci, ktoré neboli odfotené, by ani nemali byť v zápise

o ohliadke. K ďalšej povinnosti súdu prvej inštancie v zmysle uznesenia Krajského súdu Nitra sp. zn. 7Co/223/2013-699 zo dňa 31.03.2014 týkajúcej sa výpočtu poškodených uviedla, že súd sa obmedzil na výpočet poškodenej P. D. a syna poškodeného V. V.. Namietala, že pokiaľ ide o výpočet žalovanej v 1.rade, tú súd vypočul na pojednávaní, na ktoré pojednanie súd nepredvolal žiadnych svedkov, v dôsledku čoho žalovaná v 1.rade nemala ani možnosť vyjadriť sa osobne k prednesom svedkov. K povinnosti súdu prvej inštancie týkajúcej sa posúdiť dôvodnosť poskytnutého plnenia u každého poškodeného osobitne a zistením skutočného rozsahu škody, žalovaná uviedla, že súd tieto skutočnosti ponechal bez povšimnutia. Rovnako sa súd nevenoval ani skutočnosti, že žalobca v žalobe neuviedol mená osôb, od ktorých svoje právo odvodzuje, pričom uviedol 28 poistných prípadov, v špecifikácii návrhu konania zo dňa 30.01.2006 však uviedol zoznam iba 27 mien. Žalobca tiež nepreukázal existenciu trvania poistného vzťahu medzi ním a osobami, od ktorých svoj nárok odvodzuje v čase vzniku poistnej udalosti. Bránila sa tým, že žalobca nepreukázal ani skutočnosť zaplatenia poistnej sumy poškodeným osobám preukázaním výšky a momentu zaplatenia a tiež počas celého konania neuviedol výšku skutočne vzniknutej škody u jednotlivých poškodených a súd túto ani neskúmal. Uviedli, že žalobca nahradil poškodeným len časť škody, a preto sa žalovaná v 1.rade domnieva, že žaloba bola podaná predčasne a nie je možné jej vyhovieť s takto formulovaným petitom, keď moment povinnosti uspokojenia poisťiteľa ešte nenastal, a poškodený doposiaľ nebol uspokojený. V súvislosti so zoznamom zničených vecí zdôraznila, že žalobca uviedol len zoznam viac ako 300 poškodených vecí, pričom žiadnu z týchto vecí neindividualizoval popisom alebo fotografiou tak, aby ich bolo možné identifikovať pre účely posúdenia ich hodnoty. Vytýkala súdu prvej inštancie, že neskúmal tvrdenia poškodených, že všetky veci boli zničené. V tejto súvislosti žalovaná uviedla, že pri vzniku škody poškodením vecí sa vychádza z nadobúdacej ceny vecí s prihliadnutím na opotrebenie vecí, jej vek, vady a prípadné znehodnotenia, v prípade škody vzniknutej zničením použitej a čiastočne i opotrebovanej veci sa musí zásadne vychádzať z obvyklej ceny vecí, a to v čase jej zničenia. Ďalej upriamila pozornosť na skutočnosť, že žalobca v žalobnom návrhu uviedol súhrnnú sumu svojho nároku, ktorú sumu žiadnym spôsobom nešpecifikoval, v dôsledku čoho považovala žalobu za neurčitú. Vzhľadom na to, že súd mal pozitívnu vedomosť o tom, že k vzniku škody došlo spolupôsobením viacerých závažných faktorov, ktorých pôvodcom boli rozličné subjekty, súd mal najprv určiť okruh spoluzodpovedných osôb, pričom podiel zodpovednosti žalovanej za vzniknutú škodu nie je možné stanoviť v rozsahu presahujúcom 10%. Poukázala na to, že súd nevykonal všetky žalovanou navrhnuté dôkazy a svojím postupom znemožnil žalovanej právo na spravodlivý proces. Vytýkala súdu predovšetkým, že nevypočul štatutárneho zástupcu vlastníka resp. správcu budovy, nevypočul členov protipožiarna hliadky k zabezpečeniu plnenia ich úloh a odbornej príprave, nevypočul primátora Mesta Štúrovo, nevyžiadal od vlastníka budovy stavebno-technickú dokumentáciu a dokumentáciu ku kolaudácii predmetnej budovy, rovnako nevypočul poškodených v súvislosti so spôsobením škody aj ich zavinením. Záverom uviedli, že z odôvodnenia rozsudku nie je zrejmé, aká úvaha viedla súd k stanoveniu začiatku plynutia lehoty pre výpočet úrokov na deň 10.08.2005. Žalovaní v 1. až 3. rade namietali aj výroky súdu o trovách konania, ktorým súd žalovaným náhradu trov prvoinštančného ani odvolacieho konania nepriznal.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaných uviedol, že vzhľadom ku skutočnosti, že u dvoch poistených (P. D. a V. V.) došlo ku kompletnému vyhoreniu bytov, je zrejmé, že je nemožné presne vyčíslit výšku skutočnej škody v týchto dvoch bytoch. Zastal názor, že na unesenie dôkazného bremena je postačujúce, že preukázal, že skutočná výška škody len u spomenutých dvoch poistených podstatným spôsobom prevyšuje poskytnuté poistné plnenie. Okrem týchto 2 poškodených žalobca plnil ešte v ďalších 26 prípadoch. Uviedol, že je vylúčené, aby poškodení svedkovia a rovnako aj žalobca vedeli predložiť nadobúdacie doklady k veciam, ktoré zhoreli nakoľko logicky existujúce doklady zhoreli tiež. K námietke žalovaných, že žalovaná v 1.rade sa nemohla vyjadriť k výpovediam svedkov (poškodených) žalobca uviedol, že žalovaná nemala veľký záujem sa konania zúčastňovať. Súd predovšetkým v jej záujme vytyčoval pojednávania hneď po sviatkoch, kedy sa mala žalovaná v 1.rade zdržiavať v SR, aj tak však boli tieto pojednávania nariadené na 04.01.2017 a 18.04.2017 odročené len z dôvodu neprítomnosti žalovanej v 1.rade. Na pojednávaní dňa 29.09.2017 sa žalovaná v 1.rade zúčastnila a uviedla len toľko, že osoby, ktorým žalobca plnil poistné plnenie nepozná a vzhľadom na odstup času sa nevie k uvedenej otázke súdu vyjadriť. V tejto súvislosti zdôraznil, že žalovaná v 1.rade si nespĺnila svoju povinnosť v zmysle uznesenia Krajského súdu v Nitre, keď neuviedla žiadne námietky voči výške škody ani neuviedla, ktoré veci podľa jej názoru nemohli byť požiarom poškodené alebo zničené. Uviedol, že súdu prvej inštancie boli predložené originály spisov poistných udalostí, s ktorými spismi sa žalovaní a ich právny zástupca mohli oboznámiť. K námietke, že súdu nebol predložený zoznam zničených vecí uviedol, že bol predložený prehľadný zoznam obsahujúci všetky poistné udalosti,

mená poškodených, zoznam poškodených vecí. Súdu boli predložené fotokópie poistných zmlúv a nie je mu zrejmé z akého dôvodu by mali byť predkladané originály poistných zmlúv. K námietke žalovaných k trvaní zmlúv žalobca uviedol, že nie je pravdou, že by poistné zmluvy boli uzatvorené na jeden rok ako aj bolo vysvetlené na pojednávaní, v žiadnej poistnej zmluve sa takýto údaj nenachádza. Poistené obdobie od 23.08.1995 do 23.08.1996 - 324,-Sk - je údajom o sume poistného za prvé poistné obdobie, nie dobe trvania zmluvy. Z každej poistnej zmluvy vyplýva, čo bolo predmetom poistenia, čo poistené nebolo a aká bola maximálna poistná suma dojednaná ako horná hranica plnenia. Zdôraznil, že VPP boli súdu riadne predložené, aj s uvedením ku ktorej poistnej zmluve sa vzťahujú. Bránil sa tým, že skutočnosť zaplataenia poistného plnenia poškodeným osobám aj s momentom zaplataenia preukázal, a v tejto súvislosti podporne poukázal na uznesenie NSSR 2Cdo 256/2012. K námietke ohľadne dňa, od ktorého bol žalobcovi priznaný úrok z omeškania uviedol, že tento bol priznaný od dňa 10.08.2005 do zaplataenia v zmysle žalobného návrhu, t.j. odo dňa podania žaloby na súd. K rozhodnutiu súdu prvej inštancie uviedli, že sa s ním stotožňujú s výnimkou výroku IV, voči ktorému podali odvolanie, keď v čase podania žaloby nebolo možné zo strany žalobcu posúdiť, či za vzniknutú škodu zodpovedajú všetci žalovaní spoločne a nerozdielne alebo len niektorý z nich a s poukazom na ust. § 422 OZ bolo nevyhnutné žalovať všetkých.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 zák.č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“) viazaný skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie (§ 383 CSP) po prejednaní veci bez nariadenia pojednávania s verejným vyhlásením rozsudku pri splnení si povinnosti upravenej v ustanovení § 219 ods. 3 CSP a po prejednaní veci dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je treba v napadnutom vyhovujúcom výroku ako vecne správny potvrdiť. A vo výrokoach o trovách konania zmeniť tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Z obsahu spisu vyplýva, že súd prvej inštancie vo veci rozhodol rozsudkom č. 6C 264/2005-377 zo dňa 20.11.2007 (prvým v poradí) tak, že žalovaným v 1., 2. a 3. rade uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 343.227,50 Sk so 6% ročným úrokom z omeškania počínajúc dňom 10.08.2005 do zaplataenia, pričom žalobu v časti o zaplataenie 343.227,50 Sk so 6 % ročným úrokom z omeškania počínajúc dňom 10.08.2005 zamietol. O náhrade trov konania rozhodol tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na ich náhradu. Proti tomuto rozhodnutiu súdu prvej inštancie podali odvolanie žalovaní. Odvolací súd uznesením č.k. 7Co/76/2008-407 zo dňa 18.09.2008 (prvým v poradí) odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti a vo výroku o trovách konania zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Vzhľadom na skutočnosť, že rozsudok súdu prvej inštancie v zamietajúcej časti o zaplataenie 343.227,50 Sk s príslušenstvom nadobudol právoplatnosť, predmetom ďalšieho konania bolo len zaplataenie sumy 343.227,50 Sk (11.393,07 eura) s príslušenstvom.

Súd prvej inštancie po doplnení dokazovania a vo veci opätovne rozhodol rozsudkom č.k. 6C/264/2005-599 zo dňa (druhým v poradí), ktorým žalovanej v 1. rade uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 11.393,07 eura so 6 % ročným úrokom z omeškania počínajúc dňom 10.08.2005 do zaplataenia. Zároveň súd žalobu žalobcu voči žalovaným v 2. a 3. rade zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žalovanú v 1. rade zaviazal zaplatiť žalobcovi trovy konania v sume 569,61 eura a žalovaným v 2. a 3. rade náhradu trov konania nepriznal. O trovách odvolacieho konania rozhodol tak, že žiadnej zo strán nepriznal právo na ich náhradu. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie podali odvolanie žalovaní v 1. až 3. rade, ktorým žiadali aby odvolací súd žalobu proti žalovanej v 1. rade zamietol a aby žalobcovi bola uložená povinnosť zaplatiť žalovaným v 1. až 3. rade náhradu trov konania ako i trov odvolacieho konania. Odvolací súd rozsudkom č. 7Co/181/2010-631 zo dňa 06.10.2011 (v poradí druhým rozhodnutím) rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti vo vzťahu k žalovanej v 1. rade zmenil tak, že žalobu zamietol, pričom v časti týkajúcej sa trov konania a trov odvolacieho konania vo vzťahu k žalovaným v 1. až 3. rade rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Uvedený rozsudok odvolacieho súdu žalobca napadol dovolaním zo dňa 10.01.2012, ktorý žiadal, aby dovolací súd zmenil rozsudok odvolacieho súdu tak, že rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdí, event. aby napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu, resp. súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením vedenom pod sp.zn. 2Cdo/256/2012 zo dňa 26.06.2013 zrušil rozsudok odvolacieho súdu sp. zn. 7Co/181/2010 zo dňa 06.10.2011 vo výroku, ktorým zmenil výrok rozsudku súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti vo vzťahu k žalovanej v 1. rade a vec mu v rozsahu zrušenia vrátil na ďalšie konanie. Odvolací súd po zrušení jeho predchádzajúceho

rozhodnutia dovolacím súdom, preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti vo vzťahu k žalovanej v 1. rade a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti vo vzťahu k žalovanej v 1. rade je potrebné zrušiť a vec vrátiť súdu na ďalšie konanie (uznesenie č.k. 7Co/233/2013-699 zo dňa 31.03.2014, v poradí tretie rozhodnutie odvolacieho súdu). Predmetom odvolacieho konania preto bol vyhovujúci výrok rozsudku súdu prvej inštancie vo vzťahu k žalovanej v 1. rade a rozhodnutie o trovách celého konania vo vzťahu k žalobcovi a žalovaným v 1.až. 3. rade.

Keďže odvolací súd dospel k tomu, že rozsudok súdu prvej inštancie vo veci samej je správny dostatočne odôvodnený, nepovažuje vo svojom rozhodnutí za nutné v súlade s ustanovením § 387 CSP opakovať tie isté dôvody, ktoré sú obsiahnuté v prvoinštančnom rozhodnutí, vrátane citácie právnych predpisov vzťahujúcich sa na tento prípad. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia vo veci samej a konštatuje správnosť dôvodov, ktoré súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí uviedol.

Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie doplnil dokazovanie v potrebnom rozsahu a jeho závery majú oporu vo vykonanom dokazovaní. Dôvody odvolania, ktoré vo veci samej žalobkyňa uviedla nie sú ani podľa názoru odvolacieho súdu spôsobilé zmeniť správne závery súdu prvej inštancie. Súd prvej inštancie správne posúdil otázku zavinenia žalovanej v 1. rade za vznik požiaru. V tomto smere súd prvej inštancie vec správne právne posúdil a jeho závery majú oporu vo vykonanom dokazovaní. Aj podľa názoru odvolacieho súdu vykonané dôkazy nepochybne umožňujú prijať záver, že vznik požiaru obytného domu zavinila žalovaná v 1. rade. Otázkou okruhu osôb, ktoré zodpovedajú za vznik škody sa súd prvej inštancie aj odvolací súd zaoberal v predchádzajúcich rozhodnutiach, pričom žaloba vo vzťahu k žalovaným v 2. a 3. rade ako zákonným zástupcom žalovanej v 1. rade bola právoplatne zamietnutá, pretože nedošlo k zanedbaniu povinného dohľadu z ich strany. Čo sa týka spoluzodpovednosti ďalších subjektov za vznik škody súd prvej inštancie nezistil, žiadnu osobu (okrem žalovanej v 1. rade), ktorá by mala niesť zodpovednosť za vznik požiaru. Žalovanou v 1. rade namietaná spoluzodpovednosť ďalších subjektov za vznik škody a nedostatky tvrdené žalovanou v 1. rade vo vzťahu k protipožiarным opatreniam ako aj k nedostatočnému vybaveniu zasahujúcich hasičov správne súd prvej inštancie zohľadnil pri znížení rozsahu náhrady škody o polovicu, pričom okrem týchto okolností zohľadnil aj vek žalovanej a jej majetkové pomery. Uvedené subjekty nemôžu byť spoluzodpovedné za vznik požiaru, pretože tento nijako nezavinili.

Podľa názoru odvolacieho súdu aj procesný postup súdu prvej inštancie, ktorý umožnil žalovanej v 1. rade sa zúčastniť pojednávania a vyjadriť sa ku všetkým okolnostiam prejednávanej veci je treba považovať za správny. Z obsahu zápisnice o pojednávaní (č.l. 895 spisu) vyplýva, že žalovaná v 1. rade sa dňa 29.09. 2017 zúčastnila pojednávania, na ktorom bola vypočutá. Na pojednávaní právny zástupca žalovanej v 1. rade výslovne uviedol, že žalovaná nežiada, aby bola prítomná na budúcom pojednávaní. Keďže žalovaná v 1. rade bola v konaní riadne zastúpená advokátom a nemala záujem sa pojednávaní zúčastňovať, navyše súd ju ako je to vyššie uvedené na pojednávaní vypočul a umožnil jej sa vyjadriť, odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie svojim postupom neodňal žalovanej žiadne procesné práva.

Vo vzťahu k ďalším námietkam žalovanej v 1. rade ohľadom výšky vzniknutej škody a rozsahu vykonaného dokazovania pred súdom prvej inštancie odvolací súd uvádza, že žalobca v tomto smere uniesol dôkazné bremeno a predložil všetky potrebné listinné dôkazy preukazujúce nielen výšku škody, ktorá pri poistnej udalosti vznikla, ale tiež dôkazy preukazujúce plnenie žalobcu z poistných zmlúv v prospech poškodených. Výšku škody vzniknutej pri poistnej udalosti mal súd prvej inštancie preukázanú aj z výsluchu svedkov - poškodených P. D. a V. V., ktorým úplne vyhoreli byty, pričom žalobca každému z nich plnil maximálne možné plnenie t.j. 300.000,- Sk. K takto vykonanému dokazovaniu sa žalovaná v 1. rade mala možnosť vyjadriť, pričom žiadne námietky voči zničeným a poškodeným veciam nemala. V tomto smere nenavrhol vykonať žiadne dôkazy. Pred skončením dokazovania právny zástupca žalovaných na pojednávaní nemal ďalšie návrhy na dokazovanie. Dôkazy, na základe ktorých súd prvej inštancie ustálil výšku škody podrobne uviedol v dôvodoch svojho rozhodnutia, na ktoré odvolací súd poukazuje.

Napokon žalobca predložil súdu aj poistné zmluvy, pričom nie je pravdivé tvrdenie žalovanej v 1. rade, že tieto mali byť uzatvorené len na dobu určitú t.j. na dobu jedného roka. Údaj o prvom poistnom období nie je možné zamieňať s dobou trvania zmluvy. Iba skutočnosť, že žalobca predložil fotokópie týchto zmlúv nespochybňuje ich uzatvorenie a dohodnutý obsah. Poistné zmluvy, ktoré žalobca nemal k dispozícii nahradil výpisom z poistno-technického systému a dosvedčujú tvrdenie žalobcu, že poistné zmluvy s poškodenými osobami D. D., E. J., O. J. a B. J. v čase vzniku požiaru existovali. Rovnako tak neobstojí obrana žalovanej v 1. rade, ktorá napriek listinným dôkazom tvrdí, že žalobca svoj nárok

uplatnil predčasne. Z vykonaného dokazovania totiž nepochybne vyplynulo, že žalobca doložil doklady o úhrade poistných plnení poškodeným.

Súd prvej inštancie správne rozhodol aj o povinnosti žalovanej v 1. rade zaplatiť z priznanej sumy 6 % úrok z omeškania od 10.08.2015 do zaplatenia. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca pred podaním žaloby vyzýval žalovaných na zaplatenie náhrady škody avšak bezvýsledne. Z uvedeného dôvodu sa svojho nároku domáhal žalobou podanou na súde dňa 10.08.2015, čo vyplýva z prezenčnej pečiatky súdu na žalobnom návrhu, od kedy súd prvej inštancie určil aj počiatok omeškania žalovanej s priznaným plnením. Pretože aj výšku úrok z omeškania 6% ročne určil súd prvej inštancie v súlade s § 3 nar. vl č. 87/1995 Z.z. odvolací súd považoval rozhodnutie súdu prvej inštancie aj v tejto časti za správne.

Odvolací súd podľa § 388 CSP zmenil výroky, ktorými súd prvej inštancie rozhodol o trovách konania tak, žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov celého konania. Súd prvej inštancie nesprávne rozhodol samostatnými výrokmi o trovách prvoinstančného, odvolacieho a dovolacieho konania. Súd o trovách konania rozhoduje spravidla v rozhodnutí, ktorým končí konanie a vtedy s ohľadom na celkový výsledok konania rozhodne o nároku strán na ich náhradu, pričom zohľadní úspech a neúspech strán sporu v celom konaní. Nie je správny taký postup súdu prvej inštancie pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania, pri ktorom osobitne posudzuje úspech strany sporu v prvoinstančnom, odvolacom a dovolacom konaní. Rozhodujúcim je končený výsledok sporu v čase rozhodovania súdu a z tohto pohľadu úspech prípadne neúspech strany sporu v konaní. Odvolací súd preto nemohol vyhovieť návrhu žalobcu a priznať mu nárok na náhradu trov dovolacieho konania, v ktorom bol úspešný.

Z uvedeného dôvodu rozhodol odvolací súd vo vzťahu k žalobcovi a žalovanej v 1. rade o trovách celého konania (prvoinstančného, odvolacieho aj dovolacieho) podľa § 255 ods. 2 CSP a s ohľadom iba na čiastočný úspech každej zo strán sporu v konaní vyslovil, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov celého konania. Odvolací súd vzal do úvahy výsledok celého konania, v ktorom sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 22.786,13 eura, pričom žalobca bol úspešný v rozsahu 1 t.j. v sume 11.393,07 eura a to vo vzťahu k žalovanej v 1. rade. Podľa názoru odvolacieho súdu s ohľadom na čiastočný úspech každej zo strán sporu v rovnakom rozsahu je spravodlivý taký výrok o nároku na náhradu trov konania, ktorý zodpovedá ust. 255 ods. 2 CSP t.j., že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov celého konania. Vo vzťahu k žalobcovi a žalovaným v 2. a 3. rade rozhodol odvolací súd o nároku na náhradu trov celého konania tak, že v konaní úspešným žalovaným v 2. a 3. rade, voči ktorým bola žaloba v celom rozsahu zamietnutá (rozsudok súdu prvej inštancie zo dňa 19.10.2010 č.k. 6C264/2005-599) priznal podľa § 255 ods. 1 a § 396 ods. 1, 2 CSP voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania vo vzťahu k žalobcovi a žalovaným v 2. a 3. rade odvolací súd zohľadnil skutočnosť, že žalovaní v 2.a 3. rade boli v konaní plne úspešní, pretože nezanedbali dohľad na žalovanou v 1. rade a žaloba bola voči nim v plnom rozsahu zamietnutá. Žalobca napriek vykonaným dôkazom v priebehu konania nevzal žalobu voči nim späť, pričom dôsledkom zamietnutia žaloby voči žalovaným v 2. a 3. rade je povinnosť nahradiť v konaní úspešným žalovaným v 2. a 3. rade vzniknuté trovy konania.

Zároveň odvolací súd priznal žalobcovi vo vzťahu k žalovanej v 1. rade nárok na náhradu trov tohto odvolacieho konania v celom rozsahu, pretože žalobca mal v tomto odvolacom konaní vo veci samej úspech (§ 396 a 255 ods. 1 CSP).

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).